

REPORTY 2026

Obsah

- 05** NextGen Energetika 2035+
- 06** Úvodní slovo
- 13** Energetika po době uhelné
- 19** Konkurenceschopnost v éře Green Dealu
- 25** Pilíře stabilní české energetiky
- 30** Partneři akce
- 31** Institut pro politiku a společnost

NextGen Energetika 2035+

Třetí ročník konference NextGen Energetika 2035 otevírá debatu o budoucnosti české energetiky v kontextu technologických změn, geopolitických otřesů i rostoucích nároků na udržitelnost. Energetika přestává být izolovaným sektorem a stává se klíčovým prvkem ekonomické stability, bezpečnosti státu i každodenního fungování společnosti. Transformace není jednorozměrný proces, ale komplexní změna, která propojuje infrastrukturu, průmysl, politiku i chování spotřebitelů.

Úspěch této transformace nebude dán pouze technologickými možnostmi, ale především schopností státu nastavit stabilní a srozumitelný rámec, koordinovat jednotlivé kroky a získat pro změny širší společenskou podporu. Energetická politika tak vstupuje do fáze, kdy vedle investic a inovací rozhoduje i kvalita veřejné debaty, důvěra v instituce a schopnost hledat dlouhodobý konsenzus napříč politickým i odborným spektrem.

Šárka Shoup
výkonná ředitelka
Institutu pro politiku a společnost

Úvodní slovo

Energetika není pouze jedním ze sektorů infrastruktury, ale zásadním předpokladem ekonomické stability, bezpečnosti a konkurenceschopnosti České republiky. Zasahuje do fungování průmyslu, veřejných financí i každodenního života domácností a stále více určuje odolnost celé ekonomiky.

„Energie není jen komoditou, ale zásadním faktorem bezpečnosti, ekonomické stability i geopolitického postavení.“

Šárka Shoup, výkonná ředitelka
Institutu pro politiku a společnost

Stávající prostředí formuje souběžně hned několik tlaků – geopolitická nestabilita, proměna evropské energetické politiky, důraz na dekarbonizaci i rostoucí potřeba technologické soběstačnosti. Česká republika stojí před náročným úkolem: v relativně krátkém čase zajistit odklon od uhlí, vybudovat stabilní a dostupné zdroje energie a modernizovat infrastrukturu, aniž by došlo k ohrožení konkurenceschopnosti nebo sociální stability.

Klíčovou otázkou proto není, zda energetiku transformovat, ale jak tuto změnu řídit tak, aby byla dlouhodobě udržitelná, ekonomicky realistická a společensky přijatelná.

„Dnes už neinvestujeme jen do energetických zdrojů, ale do energetické bezpečnosti.“

Karel Havlíček, 1. místopředseda vlády,
ministr průmyslu a obchodu

Karel Havlíček
1. místopředseda vlády,
ministr průmyslu a obchodu

Energetická politika v Evropě prochází zásadní korekcí. Přístup, který v minulých letech upřednostňoval ideologické cíle před technickou a ekonomickou realitou, naráží na své limity, tedy vysoké ceny energií, nevyvážený energetický mix a rostoucí nejistotu.

Zásadní změnou je posun od investic do energetiky k investicím do energetické bezpečnosti. Ta je definována mimo jiné diverzifikací zdrojů, jejich dostupností i geopolitickým původem. Energetické projekty již nejsou realizovány čistě tržně, ale ve výrazně regulovaném prostředí s dlouhodobými kontrakty a aktivní rolí státu.

Česká republika v tomto kontextu staví svou strategii na kombinaci stabilních a flexibilních zdrojů. Klíčovou roli má jaderná energetika, a to jak ve formě velkých bloků, tak budoucích malých modulárních reaktorů. Současně pokračuje rozvoj obnovitelných zdrojů, které ale nemohou fungovat bez odpovídající infrastruktury a záložních kapacit.

Transformace energetického mixu má své časové limity. Odklon od uhlí musí probíhat s ohledem na stabilitu soustavy a dostupnost náhradních zdrojů. Příliš rychlé uzavírání stávajících kapacit bez adekvátní náhrady by mohlo ohrozit bezpečnost dodávek i cenovou stabilitu.

Rostoucí geopolitické napětí zároveň ukazuje, že energetika je úzce propojena s bezpečnostní politikou. Státy musí aktivně pracovat s diverzifikací dodávek, budovat krizové scénáře a připravovat nástroje pro zvládání cenových i dodavatelských šoků. Vedle zajištění fyzických dodávek energie se tak stále větší důraz klade i na stabilizaci cen a ochranu ekonomiky před inflačními dopady.

Energetická transformace se tak stává komplexním řízením rizik, ve kterém se propojují investice, regulace, geopolitika i hospodářská politika. Úspěch nebude záviset pouze na technologických řešeních, ale především na schopnosti státu vytvářet stabilní a předvídatelné prostředí, které umožní dlouhodobé plánování a realizaci klíčových investic.

Hynek Kmoníček
poradce pro národní bezpečnost

Energetická bezpečnost je nedílnou součástí celkové bezpečnostní architektury státu. Její podstata nespočívá pouze v zajištění dostatečných dodávek surovin, ale v kombinaci několika klíčových faktorů: stabilních dodavatelských vztahů, kvalitní a odolné infrastruktury a skutečné diverzifikace zdrojů. Zkušenost z posledních let ukázala, že jednostranná závislost představuje zásadní strategické riziko s přímými dopady na ekonomiku i zahraniční politiku.

***Diverzifikace je jedinou účinnou obranou
proti náhlým energetickým krizím.“***

Hynek Kmoníček, poradce pro národní bezpečnost

Rostoucí význam má také stav přenosové a distribuční soustavy, která bude vyžadovat rozsáhlé investice, aby dokázala obstát v podmínkách měnící se energetiky. Klíčovou podmínkou dlouhodobé stability je proto diverzifikace, která ale nesmí znamenat nahrazení jedné závislosti jinou, ale budování skutečně odolného systému schopného reagovat na krizové situace a výkyvy trhu.

ENERGETIKA PO DOBĚ UHELNÉ

Energetika po době uhelné

Kontext

Energetická transformace se odehrává na průsečíku dvou odlišných logik – politických ambicí a fyzikálních zákonů. Zatímco politické cíle určují směr změny, skutečné tempo a rozsah transformace jsou limitovány technickou realitou energetické soustavy. Právě napětí mezi těmito dvěma rovinami představuje jeden z klíčových faktorů, který bude určovat úspěch nebo neúspěch přechodu k novému energetickému mixu.

Zásadní výzvou je především zvládnutí odchodu od uhlí v prostředí rostoucí nejistoty, investičních nároků a měnící se struktury zdrojů. Energetická transformace tak není pouze otázkou technologické změny, ale komplexním procesem, který zasahuje infrastrukturu, trh i chování spotřebitelů.

Karel Havlíček
1. místopředseda vlády,
ministr průmyslu a obchodu

Igor Červený
ministr životního prostředí,
Ministerstvo životního prostředí

Marian Rusko
předseda představenstva,
EG.D Holding, jednatel, E.ON ČR

Pavel Šolc
člen představenstva,
ČEPS

Martin Sedlák
programový ředitel,
Svaz moderní energetiky

Klíčové poznatky

- » Energetická transformace je komplexní proces, který zahrnuje dekarbonizaci, decentralizaci, digitalizaci a změnu role spotřebitele v energetickém systému.
- » Stabilita dodávek je klíčová podmínka transformace, zejména s rostoucím podílem nestabilních obnovitelných zdrojů.
- » Energetický mix bude založen na kombinaci jaderných a obnovitelných zdrojů, doplněných o flexibilní kapacity.
- » Transformace nemůže být řízena ideologicky, ale musí vycházet z ekonomické a technické reality.
- » Energetická bezpečnost a dostupnost energií jsou předpokladem ekonomického růstu a fungování společnosti.

Výzvy

- » Tempo odstavování stávajících zdrojů může předbíhat schopnost budovat nové kapacity a infrastrukturu.
- » Nedostatečně rozvinutá přenosová a distribuční soustava představuje limit dalšího rozvoje energetiky.
- » Pomalé povolovací procesy výrazně zpomalují výstavbu nových zdrojů i sítí.
- » Rostoucí náklady na zajištění stability soustavy zvyšují celkové náklady transformace.
- » Investiční nejistota komplikuje rozhodování investorů a zpomaluje realizaci projektů.
- » Nedostatečná koordinace mezi politickou sférou, regulací a technickou realitou zvyšuje riziko neefektivních rozhodnutí.

Doporučení

- » Nastavit realistické tempo transformace, které bude odpovídat technickým a ekonomickým možnostem.
- » Urychlit povolovací procesy pro výstavbu energetické infrastruktury a nových zdrojů.
- » Podpořit výstavbu stabilních zdrojů jako přechodového řešení v období transformace.
- » Systematicky investovat do modernizace přenosové a distribuční soustavy.
- » Vytvořit stabilní a předvídatelné investiční prostředí pro energetické projekty.
- » Posílit roli odborného rozhodování a omezit vliv ideologických a zjednodušujících přístupů.

KONKURENCESCHOPNOST V ÉŘE GREEN D

VLADISLAV
SMRŽ

ZUZANA
KREJČIŘIKOVÁ

ZDENĚK
PETZL

ELIŠKA
BERANOVÁ

VERONIKA
JONÁŠOVÁ

Konkurenceschopnost v éře Green Dealu

Kontext

Evropská klimatická politika zásadně mění podmínky pro fungování průmyslu. Green Deal znamená kombinaci regulačních opatření, investičních pobídek i nových požadavků na firmy, které společně formují tempo i směr energetické transformace. Klíčovou otázkou je, zda tento rámec podporuje modernizaci ekonomiky, nebo naopak vytváří dodatečné náklady a nejistotu, které oslabují konkurenceschopnost evropského průmyslu.

Vladislav Smrž

náměstek člena vlády
Ministerstvo životního prostředí

Zdeněk Petzl

výkonný ředitel,
Sdružení automobilového průmyslu

Zuzana Krejčířiková

ředitelka vztahů s veřejným
sektorem, ČEZ

Eliška Beranová

vedoucí legislativní pracovní
skupiny, Unie komunitní energetiky

Klíčové poznatky

- » Green Deal není jednotná politika, ale soubor legislativ a nástrojů s rozdílnými dopady na jednotlivé sektory.
- » Vysoké ceny energií v České republice souvisí nejen s regulací, ale i se strukturou energetického mixu a pomalým rozvojem nízkoemisních zdrojů.
- » Dekarbonizace a snižování energetické náročnosti je dlouhodobě nevyhnutelný směr, problémem ale zůstává tempo a způsob implementace.
- » Nedostatečně rozvinutá infrastruktura, zejména přenosové sítě, omezuje využití levnější energie z obnovitelných zdrojů.
- » Pro průmysl představuje zásadní problém byrokracie, nejistota, nejasná pravidla nebo nedokončená legislativa a časté změny podmínek.
- » Některé nástroje, například komunitní energetika, mohou přispět ke snížení nákladů a větší flexibilitě na trhu.

Výzvy

- » Rostoucí administrativní zátěž, včetně ESG reportingu, odvádí kapacity firem od investic a inovací.
- » Evropský regulační rámec může snižovat konkurenceschopnost vůči globálním hráčům s méně přísnými podmínkami.
- » Nedostatečná koordinace na úrovni EU vede k fragmentaci trhu a rozdílným podmínkám mezi členskými státy.
- » Absence jednotného evropského řešení v krizových situacích zvyšuje nerovnosti mezi ekonomikami.
- » Přílišná regulace komplikuje inovace a zpomaluje zavádění nových technologií do praxe.

Doporučení

- » Upravit tempo transformace tak, aby odpovídalo technologickým a ekonomickým možnostem.
- » Zjednodušit regulační prostředí a omezit nadměrnou administrativní zátěž, zejména v oblasti reportingu.
- » Prioritizovat investice do infrastruktury, zejména přenosových a distribučních sítí.
- » Vytvořit stabilní a předvídatelné podmínky pro průmysl, které umožní dlouhodobé plánování investic.
- » Podporovat technologickou neutralitu a zachovat flexibilitu v energetickém mixu.

TABILNÍ ČESKÉ ENERGETIKY

Pilíře stabilní české energetiky

Kontext

Česká energetika bude v příští dekádě stát na schopnosti skloubit stabilní zdroje, rozvoj obnovitelné energie, flexibilitu soustavy a realistické tempo útlumu uhlí. Rok 2035 přitom představuje problematický horizont: nové velké jaderné zdroje pravděpodobně ještě nebudou v provozu, zatímco ekonomická udržitelnost uhlí bude stále slabší.

Klíčovou otázkou proto není pouze to, jaký zdroj má v energetickém mixu dominovat, ale jak vytvořit funkční kombinaci zdrojů, infrastruktury, akumulace a spotřebitelské flexibility. Budoucí energetika nebude stát na jednom řešení, ale na schopnosti propojit jádro, obnovitelné zdroje, plyn, teplotnosti a moderní řízení spotřeby do stabilního celku.

Roman Kubíček
předseda, podvýbor pro energetiku,
Poslanecká sněmovna
Parlamentu ČR

Josef Kotrba
výkonný ředitel,
Svaz energetiky České republiky

Štěpán Kochánek
předseda,
Státní úřad pro jadernou bezpečnost

Jan Krčál
vedoucí analytik,
Fakta o klimatu

Klíčové poznatky

- » Energetický mix musí být diverzifikovaný nejen z hlediska zdrojů, ale také z hlediska vstupů, dodavatelských řetězců, materiálů a lidských kapacit.
- » Jádrem zůstane dlouhodobou kotvou české energetiky, ale do roku 2035 nebude schopné samo nahradit útlum uhlí.
- » Obnovitelné zdroje mají v české energetice větší potenciál, než jaký je dnes prakticky využíván.
- » Plyn bude v přechodném období důležitý jako flexibilní zdroj, zejména tam, kde bude potřeba vyrovnávat výkyvy výroby z obnovitelných zdrojů.
- » Teplárenství a kombinovaná výroba elektřiny a tepla představují významný, často podceňovaný stabilizační prvek.
- » Akumulace, flexibilita spotřeby a hybridní systémy budou nezbytné pro zvládnutí sezónních i denních výkyvů výroby a spotřeby.
- » Společenská přijatelnost bude jedním z klíčových limitů rozvoje nových zdrojů, včetně větrných elektráren, jaderných projektů i úložišť.

Výzvy

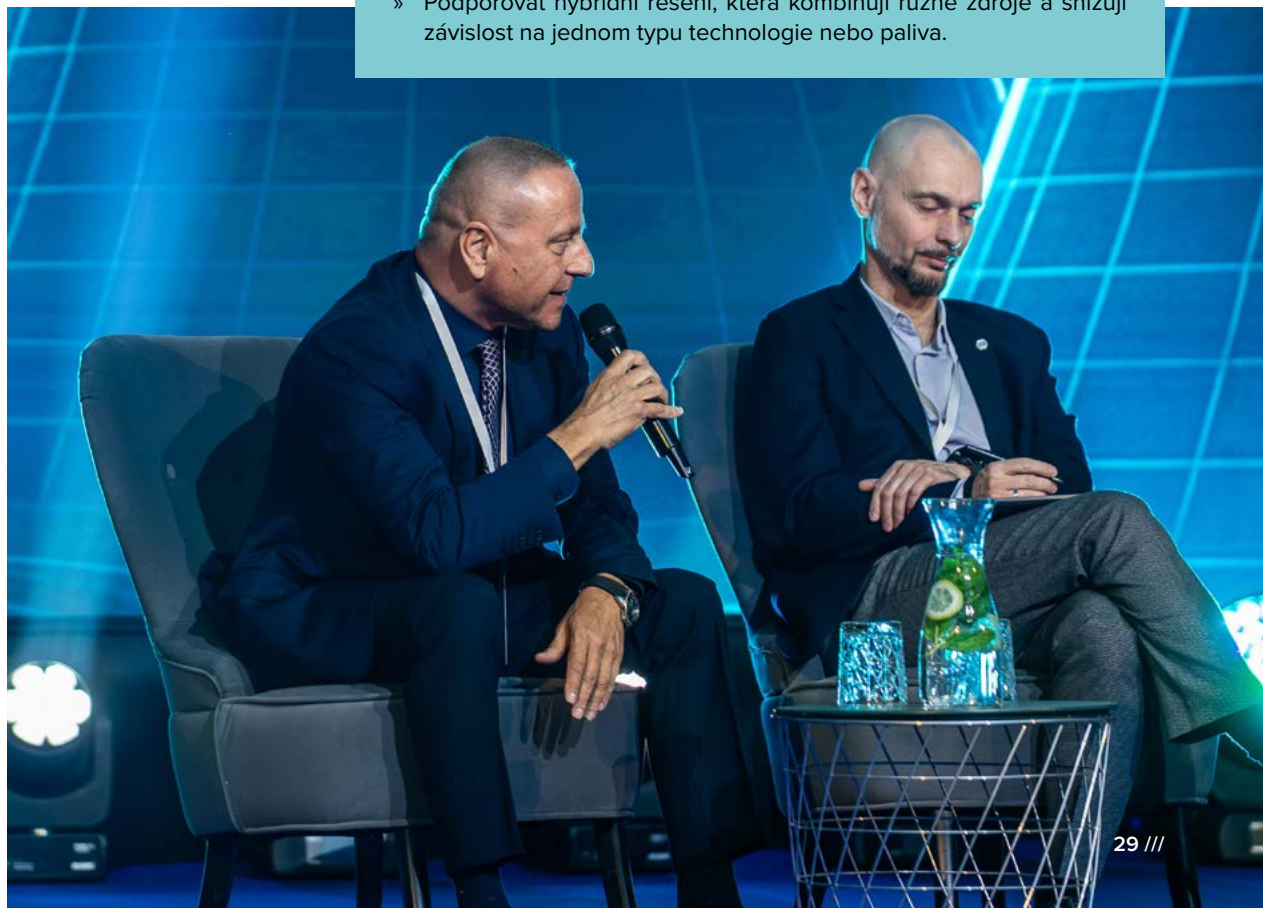
- » Rok 2035 může být obdobím zvýšeného napětí mezi útlumem uhlí a náběhem nových stabilních zdrojů.
- » Přílišná závislost na dovozu elektřiny nebo plynu by zvyšovala cenovou i geopolitickou zranitelnost České republiky.
- » Rozvoj větrné energetiky naráží na nízkou společenskou akceptaci, odpor obcí, nedostatečnou strategickou komunikaci, ale i oprávněné obavy obyvatel ze zhoršení životních podmínek.
- » Modulární reaktory představují perspektivní, ale zatím technologicky a licenčně nedokončenou možnost.
- » Rozvoj nových zdrojů je limitován dostupností materiálů, kvalifikovaných lidí, dodavatelských kapacit a povolenacích procesů.
- » Nedostatečné využití tepla, kogenerace a hybridních řešení může zvyšovat náklady celé transformace.

Doporučení

- » Vytvořit stabilní dlouhodobou energetickou strategii, která bude mít kontinuitu napříč politickými cykly.
- » Rozvíjet energetický mix jako kombinaci jádra, obnovitelných zdrojů, plynu, teplárenství, akumulace a flexibility.
- » Posílit rozvoj větrné energetiky tam, kde je technicky, ekonomicky a společensky přijatelná.
- » Využít potenciál teplárenství, kogenerace a odpadního tepla jako součásti stabilizační infrastruktury.
- » Připravit kapacitní, regulační a dodavatelské podmínky pro nové jaderné i modulární zdroje.
- » Podporovat hybridní řešení, která kombinují různé zdroje a snižují závislost na jednom typu technologie nebo paliva.

INSTITUT PRO POLITIKU A SPOLEČNOST

Institut pro politiku a společnost je český think tank založený v roce 2014. Posláním Institutu je zkvalitňování českého politického a veřejného prostředí prostřednictvím profesionální a otevřené diskuse a vytvoření živé platformy, která pojmenovává zásadní problémy, vypracovává jejich analýzy a nabízí návrhy pro jejich řešení formou spolupráce expertů a politiků, mezinárodních konferencí, seminářů, veřejných diskusí, politických a společenských analýz dostupných celé české společnosti. Jsme přesvědčeni, že otevřená odborná diskuse a poznání podstaty a příčin jednotlivých problémů jsou nutným předpokladem jakéhokoli úspěšného řešení problémů současné společnosti. Hlavními tématy, kterými se zabýváme, jsou zahraniční a bezpečnostní politika, obrana, evropské záležitosti, ale také vzdělávání, digitalizace, energetika, urbanismus, život ve městě a ve veřejném prostoru, hodnoty v politice a lidských právech u nás i v zahraničí.

Stříbrní partneři

Bronzový partner

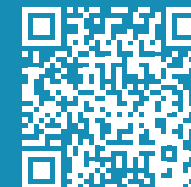

Partneři

Videozáznam konference

23. 4. 2026
Praha

- POLITIKASPOLECNOST
- INSTITUTPS
- POLITIKA_SPOLECNOST
- INSTITUT PRO POLITIKU A SPOLEČNOST
- POLITIKASPOLECNOST

politikaspolecnost

institutps

politika_spolecnost

institut pro politiku a společnost

politikaspolecnost

www.politikaspolecnost.cz